

SABİR YUSİFOĞLU

O DAĞLARI HARDAN HARA GƏTİRDİK

Ömrüm boyu yer elədim könlümə,
Külək vuran, yağış tutan yerləri.
Neynəsəm də uçuq qaldı, çat qaldı
Taleyimin qarğış tutan yerləri.

Ətəyində arzu, ümid bitirdik...
O dağları hardan hara gətirdik.
Ovuc-ovuc, qarış-qarış itirdik,
Boyumuza qamış tutan yerləri.

Son nəfəsim-
dimdiyimdə dən, qaldı,
Sinəm dağ-dağ,
bulud-bulud,
çən qaldı.
Kürəyimə dəyən daşdan rəng aldı,
Ürəyimin naxış tutan yerləri...

Yada düşdü,
yadın oldu, qız, nələr!..
Açıb desəm, dağ titrəyər, düz mələr.
Dodağımın ürək sözün gizlədər,
Yanağının qırıq tutan yerləri...

DEYƏSƏN ÜRƏYİM YOXMUŞ...

Deyirsən ürəyim yoxdu,
bə burda göyünən nədi?
Adam kimi yaşamağa,
ölməyə qoymayan nədi?

Ürəyimin tutduğu sən,
ürəyim tutub həb gətir.
Ürəyimin dərisini
soymağa gəl,
Hələb gətir.

Ürəyin yoxdu deyirsən,
bə bu saralan yarpağı,
oxşayıb ağrıyan kimdi?
Yol qırağındakı daşa
boylanıb ağlayan kimdi?!

Ömrüm- ürəyimin şəkli,
sevgi- tuşlanan bir oxmuş.

Deyirsən ürəyim yoxdu...
Deyəsən ürəyim yoxmuş!..

GÖYNƏN GEDƏN FİRONLAR DA YENİLDİ

Dünya tutub baş-gözünü fırlanır,
Baxmır düşüb yıxılan var, qalan var.
Yıxılsan da öz Tanrından bərk yapış,
Güvənmə ki, filankəs var, filan var.

Ömrü dərdnən yarı-yarı bölmüşük,
Dərdimizin halına da gülmüşük,
Haqq nədisə son nəfəsdə bilmişik,
Bu nəfəsi çəkib bizdən alan var.

Qara bulud göy üzünü üzləyir,
Nə qədər göz işığını gözləyir.
Düz bildiyin hər görüntü düz deyil,
Hər qapının bir üzündə yalan var.

Iblislərlə sövdələşib xəlvəti,
Cəhənnəmə döndərdilər cənnəti.
Biznən tutmur Əzrayılın söhbəti
Heç soruşmur bir sualı olan var?..

Vaxtlı-vaxtsız qapımızı kəsdirir,
Ruhumuzu uşaq kimi gəzdirir.
Nədi belə əsim-əsim əsdirir
İçimizdə, çölümüzdə talan var?

Göyə qalxan yağış, qar da yenildi,
Göynən gedən fironlar da yenildi.
Gedənlərə yas tuturuq min ildi,
Gören bizi orda yada salan var?..

MƏNƏ GƏLƏN DƏRDİN ÖMRÜ UZUNDU

Bu il də ömrümdən keçdi güllətək,
yənə dəliliyi tutub dərdimin.
Nə qadın sığalı, nə dava-dərman
tanımır,
yaddaşı itib dərdimin.

Mənə gələn dərdin ömrü uzundu,
Nə köhnə ili var, nə təzə ili.
Qaçaqmalçılıqla keçirdim yənə
O astar üzündən bu üzə ili.

Şəhid məzaritək sızıldayıram,
Nə bir dost səsləyir, nə ölmüş anam.
Nə ölüm sevgisi çıxır canımdan,
Nə də yaşamağdan bezib doyanam.

...Gözümə pis dəyir o yaşıl ağac,
Sən Allah, yığışdır bu oyuncağı.
- Uşağlar istəyir- deyib susursan...
- Mən sənə səməni demişdim axı...

SÖZDƏ QARDAŞLIQ QALIB

Bu illərin üstündən,
kim keçib-daşlıq qalıb.

Ömürdən günlər düşüb,
arada boşluq qalıb.

Biz olmadıq bu bizlə,
dənlədi təpəgözlər.
Dildə qarışıq sözlər,
sözdə qardaşlıq qalıb...

Yenə o tay bu tayıq,
ümid- həftəlik, aylıq.
Nə ayağda ayaqlıq,
nə başda başlıq qalıb...

YUXUMDA YUXUN ÜŞÜYƏR

Sən indi yuxunda bəlkə kəpənək,
bəlkə bu dənizi görürsən indi?!
Mənsə dalğaların vurub sahilə
atdığı bir köhnə qayıq kimiyəm.

Sən indi yuxuda dəniz görürsən,-
dənizin üzündən öpdüm indicə.
Bircə bu dənizi qısqanma, nolar,
Nə olur qoy olsun bizdən sonrası.

Mən isə yuxumun dalınca qaçdım,
gördüm bu dənizə dağılıb yenə.
Sən Allah, yuxumda yuxun üşüyər,
Bələ yun şalını, bələ əyninə.

BİZİMDİR

***Qaracaoğluna, Dadaloğluna,
Şəhriyara***

Mənim dostum, bu ağrı da keçəcək,
O buludlar gözümüzdən içəcək,
O çəməni nəvəmiz də biçəcək,
Yaşillər da, solanlar da bizimdi.

Mənim dostum, bu bələdan çıxanda,
Sarı günəş göy çəməni yaxanda,
Qara əncir dösələrini sıxanda,
Saçlarını yolanlar da bizimdi.

Kənd qızları kənd toyunda oynaya,
O tərəfdə plov bişə-qaynaya.
Əl çalmağdan, göz baxmağdan doymaya,
Gedənlər də qalanlar da bizimdi.

Mənim dostum, o yerlərdən keçəndə,
O bulağı ovuclayıb içəndə,
Uşaq kimi qanadlanıb uçanda,
Gözlərinə dolanlar da bizimdi.

Çiynimizdə gün fırlanar, il keçər,
Aramızdan kölgə keçər, el keçər
Keçdiyimiz körpülərdən sel keçər,
Doğrular da, yalanlar da bizimdi.

Mənim dostum, sən bilirsən, bilirəm,
O günlərcün səndən betər ölürəm.
O yerlərə gündə yüz yol gəlirəm,-
Olmayanlar, olanlar da bizimdi...

BORC

Çıxıram hamının borcundan bir-bir,
Çıxıram Allahın borcundan belə.
Çıxıram torpağın, daşın borcundan,
Bu canı, bədəni qaytarmaq ilə.

Başıma min oyun açan dünyanın,
Heç başım çıxmadı bu zərlərindən.
Çıxıram saralan ağ-qara şəklin
Ovcumu yandıran qız əllərindən.

Mən səni nə təhər sevdim, bilirsən?-
Yadına düşəndə səksənir Allah.
Çıxıram ömrümdən hamını bir-bir,
Tək səni çıxmıram, tək Səni, Allah...

ANAM, DİZLƏRİM BÜKÜLÜR

Sinəm, kürəyim dağılır
Şah İsmayıl qılınc çəkən
Ölkənin sərhəddi kimi.

Anam, dizlərim bükülür
Xocalıdan əsir düşən
O gəlinin qəddi kimi.

Kitaba, dərsliyə salın
Mənim də çəkdiyim dərdi
Sonsuzluğun həddi kimi...

ƏN XIRDA DƏRDİN DƏ NAĞILI UZUN

Unudub gedirəm sözün ləzzətin,
Doydum bu dünyanın yalan dadından.
Köhnə şəkillər də saralıb gedir,
Ən şirin qadın da çıxır yadımdan.

Ən böyük arzular- boyu bir qarış,
Ən yaşıl ümidlər ayağ altında.
Ən xırda dərdin də nağılı uzun,
Ən dəli sevgi də ölüm ağzında.

Heç məni yadına salmasın heç kim,
Bəlkə ən gözəli unudulmağdı.
...Dünyada nə qədər qara taleyin
Ölüm qabağında üzü ki ağdı...

QANADLANMAQ

Allah, mənə qanad ver,
ağacın yerə düşən
yarpağın tapdamayım.

Allah, mənə qanad ver,
qanadını qırdığın
adamları sanayım.

Allah, mənə qanad ver,
görüm nə təhər olur,
qanadlanıb uçmağın
yerə dönmək arzusu...

DARIXAN GÜNLƏR

Çıxmağa həyət-baca yox,
Darıxır, hamı darıxır.
Şabalıdı ayaqlarçün
Dənizin qumu darıxır.

Yenə qolumuz burulur,
Yenə boynumuz vurulur.
Hündür divarlar qurulur,-
Misir ehramı darıxır.

Yorulanlar bir-bir köçür,
Qurulanlar bir-bir uçur,
Tanrının gözləri üçün
Evimin damı darıxır...

BU GÜNƏ

Nə siqaret çəkmədik,
nə də içmədik kefdən.
Qapımız çöldən bağlı,
bəxtimiz hər tərəfdən.

Nə səsinə səs verən,
nə əlindən tutan var.
Elə görünüb keçdi
könlümüzə yatanlar.

Ümidlər əldən düşüb,
bu dörd divara dəydi.
Yoxx!
Bu yaşamaq deyil,
nədisə başqa şeydi...

HƏR GÜNÜM...

Qorumağa nəyi var kil-
olanı Vətəndi...
Kasıbın gedəni şəhid,
qalanı Vətəndi...

Bitmir "niyə"si, "necə"si,
bir candı- hər an keçəsi.
Qara günün dar küçəsi,
dalanı Vətəndi...

Ayağı altda səltənət,
çiyni üstdə ac məmləkət.
Ora yasaq, bura qürbət,
qalanı Vətəndi...

HANSI OVCUMDA QALDIN

Heç kimin heç nəyi yoxdu,
nə varsa onundu, onun.
Heç nəyi yoxdan hər nəyi
qoparsa onundu, onun.

İmanın, dinin gizlədib,
Yol çəkib, yolun gizlədib,
Allahdan canın gizlədib
aparsa- onundu, onun.

Sən də mənimki olmadın,
yadımdan da çıxır adın.
Hansı ovcumda qaldın,
Taparsan.
Oyundu, oyun!